

РЕШЕНИЕ

№ 6719

гр. София, 07.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Мария Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **7742** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228
от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от
Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение, постановено по н.а.х.дело №335/2012 г. по описа на Софийски районен
съд, СРС, НО, 22-ри състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/
№114549/22.12.2011 г., издадено от заместник-началник О"ПП" при СДВР.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1
от ЗАНН, е обжалвано от Н. П. П. чрез процесуалния й представител-адв.Д..
Наведеното касационно осно-вание е за допуснати съществени процесуални
нарушения-чл.348, ал.1, т.2, вр.ал.3 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/
вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН, аргументирано подробно в жалбата. Искане се
АС-София град да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и вместо
него, да върне делото за ново разглеждане от друг състав на СРС или да реши спора
по същество, като отмени издаденото НП. Претендира се и присъждането на
направените по делото разноски.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът се
представява от адв.Д., който поддържа жалбата и моли за уважаването й по
изложените в касационната жалба съображения.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище по

жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава становище за законосъобразност на оспореното решение.

Съдът, като взе предвид релевантите с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Наведеното с жалбата касационно основание за отмяна на оспореното решение е осъществено, по следните съображения:

1. Касационната инстанция не проверява фактическата обоснованост на оспорения съдебен акт, а се произнася в пределите на възприетите от въззивната инстанция фактически положения, но само когато не са наведени с касационната жалба и установени в касационното производство съществени процесуални нарушения при събирането и оценката на приобщените по надлежния процесуален ред доказателствени материали. Въззивната инстанция, като съд по същество - по фактите и правото - е била длъжна да прояви процесуална активност в изпълнение на императивните си задължения по чл. 13, 14 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и служебно да събере необходимите за доизясняване на делото доказателства, включително и за компетентността на актосъставителя, още повече при направено изрично възражение на защитата на жалбоподателя. Неизпълнението на тези процесуални задължения е имало за последица решаване на делото при непълни доказателства и неизяснена фактическа обстановка. Визираните процесуални пороци не могат да бъдат отстранени от касационната инстанция, която проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд, но не събира и не преценява доказателства, и не установява нови фактически положения

2. Актосъставителят е длъжностното лице, което е овластено да повдигне административно-наказателно обвинение за извършено административно нарушение и да го докаже, като предаде на наказващия орган АУАН. За да е законосъобразно съставен АУАН, актосъставителят трябва да е материално и териториално компетентен. Оспорено НП, издадено въз основа на АУАН, при липса на компетентност на актосъставителя, следва да бъде отменено от съда само на това основание, без да се разглеждат и решават по същество въпросите за това извършено ли е деянието, извършено ли е от лицето срещу което е повдигнато административно-наказателното обвинение, извършено ли е виновно, когато субект на нарушението е физическо лице, както е в процесния случай.

3. НП, потвърдено с оспореното пред АССГ решение, е било издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ №114549, бл. №402002 от 07.12.2011 г., съставен от С. К. К., с посочена от него самия в АУАН длъжност: "технически сътрудник при група АНД-ОПП-СДВР". Същата длъжност на актосъставителя е посочена и в НП. Едновременно с това, при разпита му като свидетел в хода на съдебното следствие пред СРС, актосъставителят е заявил, че работи като „младши автоконтрольор в АНД ОПП”

4. Съгласно чл.189, ал.1 от ЗДвП, актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в този закон. Сред посочените в глава Пета от ЗДвП служби за контрол са определените от министъра на вътрешните работи служби-чл.165, ал.1 от ЗДвП. В тази връзка, за установяване компетентността на актосъставителя С. К. К. е представена и приобщена към доказателствените материали по делото Заповед №ИЗ-1687/12.07.2010 г. на министъра на вътрешните работи, издадена на основание чл.189, ал.1 от ЗДвП. Видно от съдържанието ѝ, да съставят АУАН са определени следните полицейски органи /т.1/: от отдел „Пътна полиция” в ГДОП и полицейските органи от звената „Пътна полиция” в ОДМВР и СДВР и техните териториални звена-т.1.1; заемащи длъжност полицейски инспектор длъжността полицейски инспектор VI-IV степен, „автоконтрольор” и „младши автоконтрольор” в ОДМВР и СДВР и техните териториални звена-т.1.2; категория „В”, „Г”, „Д”, „Е” от звената „Охранителна полиция” в ГДОП, както и в ОДМВР и СДВР на обслужваната от тях територия, след проведено обучение и проверка на знанията им, чрез ежегодно полагане на изпит по ЗДвП-т.1.3 от заповедта.

5. С оглед на гореизложеното и при противоречие между събраните по делото писмени и гласни доказателствени средства, СРС е бил длъжен да събере доказателства за заеманата от актосъставителя С. К. К. длъжност към датата на съставяне на АУАН-07.12.2011 г., а именно младши автоконтрольор в отдел „ПП” при СДВР, в който случай, същият би бил компетентен да състави АУАН, на основание чл.189, ал.1, чл.165, ал.1 от ЗДвП и т.1.1 от Заповед №ИЗ-1687/12.07.2010 г. или ”технически сътрудник при група АНД-ОПП-СДВР”. В случай, че е заемал втората длъжност, която е и посочената в АУАН и НП, то тогава СРС следва да съобрази, че съгласно Заповед № ИЗ-3097/29.12.2010 г. за утвърждаване Класификатор на длъжностите на Министерството на вътрешните работи /обн. ДВ, бр.10/2011 г., в сила от 1.01.2011 г./, А.2., II, т.19, актосъставителят е заемал длъжност категория „Е” от звено на СДВР и за установяване на компетентността му следва да бъдат изискани доказателства за това, че е преминал обучение и проверка на знанията чрез положен изпит по ЗДвП преди датата на съставяне на АУАН, съгласно т.1.3 от Заповед №ИЗ-1687/12.07.2010 г. на министъра на вътрешните работи.

6. АССГ не може да не посочи, че освен излагането на лаконични и бланкетни мотиви /което по същество е равнозначно на липса на мотиви/ за недопуснати в административно-наказателното производство по издаване на НП нарушения на процесуалния и материалния закон, неглежирането на процесуалните задължения на СРС, НО, 22-ри състав е стигнало дотам, че дори не е възпроизвел в пълната /както в решението, така и в мотивите към него/ предвиденото в чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП кумулативно административно наказание „лишаване от право да се управлява моторно превозно средство” за срок от 1 до 6 месеца и „глоба” от 50 до 200 лв., наложени в пункт 2 от НП- първото в размер на 1 /един/ месец, а второто в размер на 100 лева. Сгрешена е и годината на постановяване на съдебното решение, като вместо правилната 2012 г. е вписана 2011 г.

С така изложените съображения, касационната инстанция намери наведеното касационно основание по чл.348, ал.1, т.2, вр.ал.3 НПК, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН за осъществено, което обуславя отмяната на решението и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Независимо от изхода на спора, разноски на касатора не могат да бъдат присъдени от

АССГ. Препращането в чл. 63, ал. 1 ЗАНН към реда на глава XII от АПК- чл. 208 - 228, за разглеждане на касационните жалби пред административния съд, не следва да се тълкува разширително и не включва още едно препращане от чл. 228 към разпоредбите за първоинстанционното производство, включително и към член 143 АПК, който урежда отговорността за разноси-Тълкувателно решение № 2 от 3.06.2009 г. на ВАС по тълк. д. № 7/2008 г., което е задължително за органите на съдебната власт /чл.130, ал.2 от Закона за съдебната власт/.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение постановено по н.а.х.дело №335/2012 г. по описа на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :